

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3C/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720200258
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2022:3720200258.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňou Mgr. Silviou Kysuckou, v spore žalobcov 1/ T. L., B.. XX.XX.XXXX, bytom L. X., Z. W. XX, 2/ X. U., B.. XX.XX.XXXX, bytom L. X., Z. W. XX, 3/ T. L., B.. XX.XX.XXXX, bytom L.Á. X., Z. W. XX a 4/ T. L., B.. XX.XX.XXXX, bytom L. X., Z. W. XX, žalobcovia 1/ až 4/ zastúpení Y. N. C. V., B.. XX.XX.XXXX, bytom L. - J. XX, proti žalovanej Slovenskej republike - konajúcej prostredníctvom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Štúrova 2, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaná **m á** voči žalobcom 1/ až 4/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú náhradu trov konania sú žalobcovia 1/ až 4/ povinní zaplatiť žalovanej spoločne a nerozdielne do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

X. K. L. (v ďalšom texte len „pôvodný žalobca“) podal na súd žalobu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplata 45.000,- eur. Dôvodil, že dňa 04.09.2014 podal na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky (v ďalšom texte len „generálna prokuratúra“) podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 6C/46/2011 zo dňa 28.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/39/2012 zo dňa 19.09.2013, právopl. dňa 23.10.2013. Odpoveď z generálnej prokuratúry bola rovnaká ako rozhodnutie súdu. Ním predložené dôkazy súd nebral do úvahy a súdny spor sa vyvíjal v zmysle pripravených, ale nepravdivých údajov. Poukázal na v minulosti prebiehajúce konanie týkajúce sa jeho reštitučného nároku, následne na konanie o náhradu škody spôsobenú výkonom verejnej funkcie, v ktorom podľa názoru súdu mu žiadna škoda nevznikla a že k predbežnému prerokovaniu nároku nedošlo. Podľa názoru pôvodného žalobcu prvoinštančný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne posúdil. Uviedol, že keď sa domáhal svojich práv prostredníctvom prešetrovania jeho prípadu prokurátorom, dostal rovnaké odpovede odpísané z rozhodnutia súdu. Citoval z podaní jednotlivých prokurátorov.

2. K žalobe pripojil listinné dôkazy - protokol o delimitácii majetku, majetkových práv a záväzkov, výpis z evidencie nehnuteľností LV X, k. ú. L. X., výpis z LV č. XXXX, k. ú. L. X., mapa.

3. Z podaní zo dňa 11.06.2020 a 28.08.2020 je zrejmé, že pôvodný žalobca žaluje Slovenskú republiku, nakoľko ním menovaní prokurátori generálnej prokuratúry, Krajskej prokuratúry v Trenčíne ako i generálny prokurátor pri výkone svojej práce konali nedbanlivo, neprešetrili jeho sťažnosti, ba naopak, odbili ho tak, že opisovali skutočnosti uvedené v súdnom spise. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4C/73/2008 zo dňa 05.05.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.

zn. 4Co/302/2009 zo dňa 17.06.2010 vo veci vedenej na základe žaloby pôvodného žalobcu proti Mestu Považská Bystrica o určenie vlastníckeho práva bola žaloba zamietnutá. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 6C/46/2011 zo dňa 28.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/39/2012 zo dňa 19.09.2013 vo veci vedenej na základe žaloby pôvodného žalobcu proti Slovenskej republike o zaplatenie náhrady škody 41.665,- eur bola žaloba zamietnutá. Dovolacie konanie bolo zastavené. Dňa 04.09.2014 podal pôvodný žalobca na generálnu prokuratúru žiadosť o podanie mimoriadneho dovolania proti právoplatnému rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 6C/46/2011 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu, avšak bezvýsledne.

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 21.10.2020, v ktorom uviedla, že pôvodný žalobca nepreukazuje vo vzťahu k prokurátorom nesprávnosť ich úradného postupu, nepreukazuje vznik škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom prokurátorov a tiež, že nárok pôvodného žalobcu nie je predbežne prerokovaný podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Zároveň uviedla, že nie je pravda, že by menovaní prokurátori sťažnosti žalobcu neprešetrili. Súčasťou práva požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry nie je právo, aby príslušné orgány prokuratúry vyhovel jeho podnetu.

5. V priebehu konania pôvodný žalobca zomrel. Na základe výsledkov dedičského konania súd uznesením č. k. 3C/5/2020-58 zo dňa 09.12.2021 rozhodol, že v konaní pokračuje s dedičmi pôvodného žalobcu - súčasnými žalobcami 1/ - 4/.

6. Žalobcovia 1/ - 4/ na pojednávaní uviedli, že žalujú Slovenskú republiku. Krajská prokuratúra v Trenčíne a generálna prokuratúra porušili zákonnosť, pretože si jej pracovníci neplnili pracovné povinnosti. Pôvodného žalobcu odbili tým, že neskoro podal pripomienky na vymoženie svojho práva. Pôvodný žalobca žiadal o podanie mimoriadneho dovolania 04.09.2014. Dňa 26.09.2014 potvrdila generálna prokuratúra prijatie podnetu. 16.09.2014 bol podnet zo 4.9.2014 doplnený, napriek tomu bol považovaný ako nový. 14.10.2014 prišla odpoveď z Krajskej prokuratúry v Trenčíne. 23. decembra prišlo opäť potvrdenie prijatia podnetu z generálnej prokuratúry, 29.01.2015 bolo doručené oznámenie, že podanie mimoriadneho dovolania nie je prípustné. Ďalšie sťažnosti podal pôvodný žalobca dňa 17.04.2015. Dňa 25.02.2019 sa pôvodný žalobca pokúsil o obnovu konania na generálnej prokuratúre, čo posúdili ako opakovaný podnet, ktorý neobsahuje nové skutočnosti.

7. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že žalobcovia nepreukázali jednu zo zákonných predpokladov pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody, a síce existenciu nesprávneho úradného postupu. Žalobcovia si svoj nárok odvodzujú od nečinnosti prokuratúry, že nepodali mimoriadne dovolanie proti rozhodnutiu tunajšieho súdu sp. zn. 6C/46/2011 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu. Podľa ustálenej judikatúry má síce každý účastník právo požiadať o ochranu svojich práv orgánmi prokuratúry, avšak nie je povinnosťou prokuratúry ich podnetom vyhovieť. Prokuratúra sa danými podnetmi zaoberala, vo veci konala, takže nemožno hovoriť o jej nečinnosti. Žalobcovia nepreukázali ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a tvrdou nečinnosťou zo strany žalovanej. Navrhla žalobu zamietnuť a uplatnila si nárok na náhradu trov konania.

8. V priebehu konania žalobcovia predložili listinné dôkazy - oznámenie zo dňa 14.03.2019, podanie - Obnova konania - ukradnutý pozemok zo dňa 25.02.2019, vyjadrenie k podanému podnetu zo dňa 21.04.2015, odpoveď zo dňa 28.07.2016, 29.01.2015, sťažnosť na prokurátorku a popis skutočností podmieňujúcich sťažnosť zo dňa 17.04.2015, potvrdenie prijatia podnetu zo dňa 23.12.2014, 26.09.2014, podnet na podanie mimoriadneho dovolania zo dňa 04.09.2014, upovedomenie o vybavení podnetu zo dňa 14.10.2014, oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 01.06.2020 + doručka, 4x podacie lístky, rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Považskej Bystrici č. H/2008/00110-R/1011-BE1-A50 zo dňa 02.04.2008, žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 06.06.2022, oznámenie SPF z 26.11.2010, žiadosť o podanie mimoriadneho dovolania zo dňa 17.07.2016.

9. Súd na základe listinných dôkazov, ktoré strany sporu predložili na podporu svojich tvrdení ako i na základe nesporných skutkových tvrdení zistil nasledovný skutkový stav:

10. Medzi stranami bolo nesporné, že:

- rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 05.05.2009 sp. zn. 4C/73/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/302/2009 zo dňa 17.06.2010, v právnej veci pôvodného žalobcu a spol., proti žalovanému Mesto Považská Bystrica, o určenie vlastníckeho práva, súd žalobu zamietol;

- rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 6C/46/2011 zo dňa 28.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/39/2012 zo dňa 19.09.2013, tunajší súd v spore pôvodného žalobcu proti žalovanej - Slovenskej republike, v zastúpení Ministerstvom poľnohospodárstva a rozvoja vidieka SR o zaplatenie 41.665,- eur s prísl. z titulu nesprávneho úradného postupu pracovníkov Obvodného pozemkového úradu v Považskej Bystrici, žalobu zamietol. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/428/2013 zo dňa 20.03.2014, tento súd konanie o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/39/2012 zo dňa 19.09.2013 zastavil;

- dňa 04.09.2014 podal pôvodný žalobca na Generálnu prokuratúru SR žiadosť o podanie mimoriadneho dovolania proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 6C/46/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/39/2012.

11. Listom zo dňa 04.09.2014 požiadal pôvodný žalobca generálnu prokuratúru o podanie mimoriadneho dovolania proti právoplatnému rozsudku tunajšieho súdu č. k. 6C/46/2011-107 zo dňa 28.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/39/2012-131 zo dňa 19.09.2013, právopl. dňa 24.10.2013. Listom zo dňa 26.09.2014 potvrdila generálna prokuratúra prijatie daného podnetu na preskúmanie citovaných rozhodnutí súdu s tým, že o spôsobe vybavenia podnetu bude písomne informovaný Krajskou prokuratúrou Trenčín.

12. Listom zo dňa 14.10.2014 Krajská prokuratúra Trenčín oznámila pôvodnému žalobcovi, že nie je dôvod na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku tunajšieho súdu č. k. 6C/46/2011-107 zo dňa 28.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/39/2012-131 zo dňa 19.09.2013, právopl. dňa 24.10.2013 a tieto rozsudky považuje za zákonné. V závere listu sa uvádza, že jednou z podmienok na podanie mimoriadneho dovolania je, že rozhodnutím súdu bol porušený zákon, no a keďže uvedenými rozhodnutiami nebol zákon porušený, jeho podnet bol odložený.

13. Listom zo dňa 29.01.2015 generálna prokuratúra reagovala na opakovaný podnet pôvodného žalobcu na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku tunajšieho súdu č. k. 6C/46/2011-107 zo dňa 28.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/39/2012-131 zo dňa 19.09.2013, právopl. dňa 24.10.2013. Uviedla, že podanie mimoriadneho dovolania proti týmto rozsudkom nie je prípustné, keďže prípadnému podaniu bráni uplynutie 1-ročnej lehoty podľa § 243g OSP. Generálna prokuratúra oznámila pôvodnému žalobcovi, že jeho opakovaný podnet odložila a prípadné ďalšie podnety v tej istej veci bez uvedenia nových skutočností už nebudú vybavované.

14. Listom zo dňa 17.07.2016 podal pôvodný žalobca na generálnu prokuratúru žiadosť na podanie mimoriadneho dovolania. Listom zo dňa 28.7.2016 reagovala generálna prokuratúra na list pôvodného žalobcu zo dňa 17.06.2016, ktorým sa opätovne domáhal podania mimoriadneho dovolania proti rozsudku tunajšieho súdu č. k. 6C/46/2011-107 zo dňa 28.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/39/2012-131 zo dňa 19.09.2013, právopl. dňa 24.10.2013. V liste sa uvádza že prvý podnet mimoriadneho dovolania bol vybavený Krajskou prokuratúrou Trenčín, ktorá listom zo dňa 14.10.2014 podnet odložila, keďže nezistila splnenie podmienok na podanie mimoriadneho dovolania. Dňa 19.12.2014 bol generálnej prokuratúre doručený opakovaný podnet v tej istej veci, ktorý generálna prokuratúra listom zo dňa 29.01.2015 odložila s poukazom na § 243g OSP. Lehota na podanie mimoriadneho dovolania uplynula 24.10.2014. Opakovaný podnet bol doručený generálnej prokuratúre dňa 19.12.2014 teda po lehote. Listom zo dňa 29.01.2015 bol pôvodný žalobca upovedomený, že jeho ďalšie podnety v tej istej veci už nebudú vybavované, na čo generálna prokuratúra opätovne pôvodného žalobcu upovedomila.

15. Listom zo dňa 25.02.2019 požiadal žalobca o obnovu konania - ukradnutý pozemok. Listom zo dňa 14.03.2019 oznámila generálna prokuratúra pôvodnému žalobcovi, že jeho podanie zo dňa 25.02.2019 posúdili ako ďalší opakovaný podnet vo veci nimi vybavovanej pod sp. zn. VI/3 Pz 367/14/1000, ktorej podstatou bola žiadosť o podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku tunajšieho súdu č. k. 6C/46/2011-107 zo dňa 28.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/39/2012-131 zo dňa 19.09.2013, právopl. dňa 24.10.2013. Nakoľko jeho podnet neobsahoval

žiadne nové okolnosti prípadu, ktoré by mali vplyv na spôsob vybavenia veci, nie je zákonný dôvod na jeho vybavovanie. Nakoľko lehota na podanie mimoriadneho opravného prostriedku uplynula, jeho podanie nie je prípustné.

16. V priebehu konania, listom zo dňa 06.06.2022, doručeným generálnej prokuratúre dňa 08.06.2022 požiadali žalobcovia 1/ - 4/ o prerokovanie nároku na náhradu škody. Domáhali sa vyplatenia sumy 45.000,- eur, nakoľko pôvodný žalobca sa domáhal prerokovania škody i nápravy už v minulosti, avšak príslušní prokurátori podnety odložili. Generálna prokuratúra oznámila, že nárok na náhradu škody podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. neuznáva a neuspokojí s odôvodnením že ak orgány prokuratúry nevzhliadli splnenie zákonných podmienok na podanie mimoriadneho dovolania, nejde o nesprávny úradný postup či nečinnosť. Orgánom prokuratúry nemožno vnútiť právny názor a vynucovať si na nich „činnosť“ a prijatie opatrení, ak pre také postupy nie sú splnené zákonné podmienky. Prokuratúra dôsledne preskúmala každý podnet v dotknutej veci a vybavila ho príslušným listom aj s odôvodnením. Takýto postup nie je možné označiť za nesprávny úradný postup či nečinnosť.

17. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

19. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

20. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

21. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

22. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej len „zákon č. 153/2001 Z. z.“) (1) Prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu. (2) Prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná, účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

23. Podľa § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 153/2001 Z. z. úč. do 31.12.2015, Generálny prokurátor je oprávnený podávať najvyššiemu súdu podľa osobitných zákonov a za podmienok ustanovených týmito zákonmi aj mimoriadne dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu súdu vydanému v občianskom súdnom konaní.

24. Podľa § 31 ods. 1, 2 zákona č. 153/2001 Z. z. úč. do 31.12.2015, (1) Prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. (2) Podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby (ďalej len „podávateľ podnetu“), ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

25. Podľa § 33 ods. 1, 2 zákona č. 153/2001 Z. z. úč. do 31.12.2015, Prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor (§ 53 ods. 1). (2) Prokurátor upovedomí podávateľa podnetu v lehote ustanovenej v odseku 1 o spôsobe vybavenia podnetu. V rovnakej lehote upovedomí podávateľa podnetu o predĺžení lehoty na jeho vybavenie.

26. Podľa § 34 ods. 1, 2, 3 zákona č. 153/2001 Z. z. úč. do 31.12.2015, (1) Podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2). (2) Ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci. (3) Ak v tej istej veci, v ktorej už bol vybavený podnet iného podávateľa podnetu, podá podnet ďalší podávateľ podnetu bez uvedenia nových skutočností, vec netreba prešetrovať; podávateľ podnetu sa upovedomí o výsledku vybavenia pôvodného podnetu.

27. Podľa § 243e Občianskeho súdneho poriadku úč. do 30.06.2016, Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobcovia 1/ - 4/ požiadali generálnu prokuratúru o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škodu vo výške i z titulu uplatneného v žalobe v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Keďže ich žiadosti nebolo vyhovené, bol splnený základný predpoklad k uplatneniu nároku na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu na súde. V súdnom konaní bolo teda povinnosťou žalobcov 1/ - 4/ preukázať, že došlo k nesprávne úradnému postupu zo strany generálneho prokurátora, keď na základe podnetu pôvodného žalobcu nepodal mimoriadne dovolanie proti rozsudku tunajšieho súdu č. k. 6C/46/2011-107 zo dňa 28.11.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/39/2012-131 zo dňa 19.09.2013, právopl. dňa 24.10.2013, a že v príčinnej súvislosti s týmto postupom vznikla pôvodnému žalobcovi škoda v žalovanej výške.

29. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že pôvodný žalobca podal podnet (§ 31 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z.) na podanie mimoriadneho dovolania zo dňa 04.09.2014, o ktorom podnete bol zo strany Krajskej prokuratúry Trenčín upovedomený listom zo dňa 14.10.2014 (§ 33 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z.), v zmysle ktorého bol podnet pôvodného žalobcu odložený, nakoľko rozhodnutiami súdov (rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 6C/46/2011-107 zo dňa 28.11.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/39/2012-131 zo dňa 19.09.2013, právopl. dňa 24.10.2013) nebol porušený zákon. Ďalší opakovaný podnet pôvodného žalobcu už vybavovala generálna prokuratúra (§ 34 ods. 1, 2 zákona č. 513/2001 Z. z.), pričom listom zo dňa 29.01.2015 skonštatovala, že opakovaný podnet

z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok na podanie mimoriadneho dovolania odložila. Prokuratúra reagovala aj na ďalšie opakované podnety (listami zo dňa 28.07.2016 a 14.03.2019).

30. Zákon o prokuratúre č. 153/2001 Z. z. vo svojom ustanovení § 14 ods. 2 písm. c) úč. do 31.12.2015 oprávňoval generálneho prokurátora k podaniu mimoriadneho dovolania proti právoplatnému rozhodnutiu súdu vydaného v občianskom súdnom konaní. Z ustanovenia § 243e Občianskeho súdneho poriadku úč. do 30.06.2016 vyplývalo, že ak generálny prokurátor zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

31. Z uvedených ustanovení vyplýva, že je na generálnom prokurátorovi aby zvážil, či mimoriadne dovolanie podá alebo nie, čo závisí od posúdenia, či má za to, že právoplatným rozhodnutím bol alebo nebol porušený zákon a ochrana práv a zákonom chránených záujmov jednotlivých osôb a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. V zmysle uvedeného, osoba, ktorá dala podnet na podanie mimoriadneho dovolania, nemá právny nárok na to, aby generálny prokurátor tento mimoriadny opravný prostriedok aj v skutočnosti podal.

32. V súdenom prípade je zrejmé, že generálny prokurátor po preštudovaní podnetu pôvodného žalobcu ako i súdneho spisu dospel k záveru, že predmetnými rozhodnutiami súdov nebol porušený zákon a preto mimoriadne dovolanie nepodal. Subjektívne presvedčenie pôvodného žalobcu, že je tu dôvod na podanie mimoriadneho opravného prostriedku ešte neznamená, že generálny prokurátor má povinnosť takýto mimoriadny prostriedok aj podať. Sice takýto postup generálneho prokurátora bol evidentne v rozpore s očakávaním pôvodného žalobcu, nepodanie mimoriadneho opravného prostriedku (mimoriadneho dovolania) však nemožno považovať za nesprávny úradný postup v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z..

33. Je zrejmé, že u žalobcov nebola splnená jedna z kumulatívnych podmienok pre priznanie náhrady škody, a to nesprávny úradný postup v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., čo je dôvodom na to, aby súd žalobu zamietol, pričom je nadbytočné zaoberať sa existenciou ďalších podmienok (vznikom škody a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou).

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v celom rozsahu úspešná, keďže súd žalobu voči nej zamietol, preto jej prináleží nárok na náhradu trov konania. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v jednom vyhotovení.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).